

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/239/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713220299
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6713220299.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava (P.O.BOX 41), IČO: 47 233 516, proti žalovanej P. Z., O.. XX. XX. XXXX, V. F. G. XX, XXX XX F. G., štátnej občanke SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, 040 01 Košice, IČO: 42 247 268, právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Stará Baštová 2, 040 01 Košice (adresa na doručovanie: Budapeštianska 8, 040 13 Košice), o zaplatenie sumy 2.973,32 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.107,- Eur **z a s t a v u j e**.

V zvyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou zo dňa 17. 10. 2013, ktorá bola doručená súdu dňa 27. 11. 2013 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.973,32 Eur, ako aj zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne a úroku z omeškania vo výške 4,025 % ročne z jednotlivých dlžných súm, ktoré sú bližšie špecifikované v žalobe tak, že táto zmluvná pokuta a úrok z omeškania spolu neprevýšia sumu 1.500,- Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500,- Eur sa domáhal zaplatenia len 9,25 % ročného úroku z omeškania zo sumy 2.973,32 Eur do zaplatenia, keď žiadal súčasne nahradiť i trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 09. 07. 2010 so žalovanou uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200031082, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1.500,- Eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaná zaviazala splatiť v 42 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 80,37 Eur a to v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Žalovaná sa podľa jeho tvrdení v žalobe dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1 a z dlžnej sumy zaplatila len sumu 402,22 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškani s úhradou splátky o viac ako 3 mesiace, bolo jej doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. oznámenie o okamžitej splatnosti úveru z dôvodu omeškania. Toto oznámenie jej bolo doručené dňa 12. 11. 2010 a v súlade s § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 01. 05. 2011, keď uvedeného dňa bola povinná žalovaná uhradiť neuhradené splátky úveru, pričom celková suma predstavovala súčet neuhradených splátok, t.j. sumu 2.973,32 Eur. Okrem dlžnej istiny žiadal žalobca priznať zmluvnú pokutu podľa článku 14 ods. 14.1 zmluvy vo výške 0,065 % denne z jednotlivých splátok za obdobie omeškania

a tiež s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s Nariadením Vlády SR č. 87/1995 Z.z., žiadal žalobca priznať aj úrok z omeškania z jednotlivých splátok za obdobie omeškania, keď zmluvnú pokutu a úrok z omeškania žiadal priznať tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa Zákona č. 129/2010 Z.z., pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Preto si uplatnil len časť zákonného úroku z omeškania vo výške 4,25 % ročne zo sumy nesplatenej časti istiny úveru a úrokov. Pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta dosiahnu sumu poskytnutého úveru 1.500,- Eur, žiadal priznať zákonom stanovený ročný 9,25 % úrok z omeškania z dlžnej sumy do zaplatenia.

Dňa 03. 05. 2014 bolo súdu v predmetnej veci doručené elektronickým podaním oznámenie zo dňa 02. 05. 2014 o vstupe vedľajšieho účastníka na strane žalovanej do konania občianskeho združenia OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, 040 01 Košice. Podľa § 93 ods. 2, 3, 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. V zmysle predmetného oznámenia potom súd vo veci ďalej konal i s vedľajším účastníkom na strane žalovanej. Žalobca síce podaním zo dňa 30. 06. 2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 07. 07. 2014 podal námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovanej do konania, o týchto námietkach však súd rozhodol uznesením č.k. 14C/239/2013-80 zo dňa 04. 02. 2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 03. 2015, pričom pripustil, aby do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej vstúpilo občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, 040 01 Košice, IČO: 42 247 268. Súd potom následne vo veci konal i s vedľajším účastníkom na strane žalovanej.

Žalobca pred začatím prvého pojednávania podaním zo dňa 25. 05. 2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 25. 05. 2015 vzal žalobu voči žalovanej v časti o zaplatenie sumy 1.107,- Eur späť, keď potom súd konanie v tejto časti o zaplatenie sumy 1.107,- Eur zastavil podľa § 96 ods. 1 prvá a tretia veta O.s.p. a podľa § 96 ods. 3 prvá veta O.s.p., podľa ktorých, navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 1.107,- Eur skôr, než sa začalo vo veci prvé pojednávanie, preto súhlas žalovanej a vedľajšieho účastníka na strane žalovanej so späťvzatím žaloby v tejto časti sa nevyžadoval. Žalobca vzal žalobu v časti späť z dôvodu, že dňa 11. 05. 2015 žalovaná uhradila čiastku 1.107,- Eur.

Ešte pred čiastočným späťvzatím žaloby žalobca doručil súdu dňa 07. 05. 2014 podanie zo dňa 02. 05. 2014, v ktorom uviedol, že na základe Dohody o poskytnutí služby sa zaviazal poskytnúť žalovanej odklad splatnosti troch splátok úveru a žalovaná sa zaviazala uhradiť odplatu za toto vo výške 215,75 Eur. Pohľadávka na vyplatenie úveru bola započítaná oproti pohľadávke na zaplatenie odplaty podľa dohody o poskytnutí služby a výsledný rozdiel vo výške 1.284,25 Eur bol vyplatený na účet žalovanej. Žalovaná sa zaviazala poskytnúť úver splatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 Eur. Samotná splátka pozostáva zo splátky istiny a úroku. Celkovo mala žalovaná uhradiť 42 splátok po 80,37 Eur, konkrétne sumu 3.375,54 Eur. Ku dňu podania žaloby žalovaná uhradila sumu vo výške 401,85 Eur, keď zaplatila 5 splátok po 80,37 Eur. Žalovaná suma predstavuje neuhradenú časť zo sumy zosplatených splátok. Ide o súčet všetkých splátok, ktoré sa stali splatnými a neboli uhradenými ani následne. Zosplatená suma bola vo výške 2.973,69 Eur, čo tvorí 37 splátok po 80,37 Eur, keď bola zosplatená dňa 01. 05. 2011. Túto sumu neuhradila žalovaná ani čiastočne. To znamená, že žalovaná suma zahŕňa neuhradenú istinu vo výške 1.321,27 Eur a neuhradené úroky vo výške 1.652,42 Eur, čo predstavuje 37 splátok po 80,37 Eur.

Dňa 04. 06. 2014 vedľajší účastník na strane žalovanej doručil súdu elektronické podanie zo dňa 03. 06. 2014, v ktorom uviedol, že žalovaná je povinná žalobcovi vrátiť len to, čo si v skutočnosti požičala, po odpočítaní toho, čo už uhradila, keď v zvyšujúcej časti žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Žalobca si od žalovanej v súdnom konaní uplatňuje nárok na zaplatenie peňažnej sumy 2.973,32 Eur z titulu spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 09. 07. 2010,

ktorou bola žalovanej vyplatená peňažná suma 1.284,25 Eur, pričom úver sa žalovaná zaviazala splácať v 42 mesačných splátkach po 80,37 Eur, čo činí úroky s ročnou úrokovou sadzbou 75,09 %. Tieto úroky v úverovej zmluve sú neprimerane vysoké. V rozhodnom období 7/2010 bola podľa štatistiky Národnej banky Slovenska priemerná výška úrokov spotrebiteľských úverov poskytnutých bankami pre daný typ úveru (1 - 5 rokov) len 15,02 % ročne. Teda uvedené úroky v rozhodnom období poskytované žalobcom prevyšujú o viac ako 499 % úroky poskytované bankami spotrebiteľom. Takéto neprimerane vysoké úroky považuje preto za dojednané v rozpore s dobrými mravmi a preto je predmetná zmluva o úvere s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka v časti odplaty neplatným právnym úkonom. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy, teda k skutkovej podstate trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo 1484/2004. Aj v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 ide o neplatnosť úrokov v celom rozsahu a nie je možné ich modifikovať. Poukázal v ďalšom i na judikatúru súdneho dvora a to rozsudok zo 14. 06. 2012 vo veci C-618/10 Banco Espanol de Crédito SA proti Joaquín Calderón Camino. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný v celom rozsahu pre rozpor s dobrými mravmi. Z uvedeného vyplýva, že žalobca poskytol peňažné prostriedky žalovanej na základe neplatnej spotrebiteľskej zmluvy, preto má nárok len na vrátenie požičanej sumy (bez úrokov a poplatkov). Okrem neprimeraných úrokov poukázal aj na skutočnosť, že RPMN v úverovej zmluve bola vypočítaná v neprospech žalovanej ako spotrebiteľky v nižšej výške, skutočná RPMN v prípade danej úverovej zmluvy je vo výške 92,98 %. Žalovaná bola tak zo strany žalobcu zavádzaná o cene nákladov za poskytnutie úveru, keďže žalobca v zmluve uviedol nepravdivý údaj o RPMN, čím porušil svoju povinnosť podľa § 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere tiež poukázal na príslušnú judikatúru. Zo Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že zákonodarca nevidí rozdiel medzi tým, ak spotrebiteľská zmluva neobsahuje RPMN a tým, ak síce spotrebiteľská zmluva obsahuje RPMN, ale v neprospech spotrebiteľa. Obidva tieto nedostatky spotrebiteľských zmlúv sa prejavujú v rovnakých následkoch, a to takých, že takáto spotrebiteľská zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 tohto zákona. Okrem toho konanie žalobcu v tomto smere nie je možné hodnotiť inak, ako za hrubo nečestné, odporujúce pravidlám dobrých mravov a obchádzajúce Zákon o ochrane spotrebiteľa, vo svojom dôsledku popierajúce právo spotrebiteľa na pravdivé informácie v tak závažnej otázke, ako je cena úveru. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Je preto presvedčený, že žalobca ako poskytovateľ úveru tým, že ako skúsený dodávateľ konal so zjavne zlým úmyslom poškodiť spotrebiteľa, keď neuviedol skutočnú RPMN, ale výrazne nižšiu, ako bola v skutočnosti, konal v rozpore s dobrými mravmi a obchádzal Zákon o ochrane spotrebiteľov, najmä právo spotrebiteľov na informácie. Z tohto dôvodu žiadal žalobu nad rámec požičanej príhľadnuc na vrátenú sumu zamietnuť. Súčasne žiadal priznať náhradu trov konania.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 26. 05. 2015, ktorého sa právna zástupkyňa žalobcu nezúčastnila, táto na pojednávanie bola predvolaná riadne a včas dňa 04. 05. 2015 (čl. 86 spisu), neúčast' na pojednávaní táto ospravedlnila podaním zo dňa 25. 05. 2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 25. 05. 2015 faxom (čl. 97 - 98 spisu), nepožiadala však zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, žalovaná bola na toto pojednávanie predvolaná tiež riadne a včas dňa 06. 05. 2015 (čl.86 spisu), táto neúčast' na pojednávaní ospravedlnila podaním zo dňa 22. 05. 2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 25. 05. 2015 elektronicky, nepožiadala však zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, súhlasila s prejednaním a s rozhodnutím vo veci v jej neprítomnosti, právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovanej bol na toto pojednávanie rovnako predvolaný riadne a včas dňa 04. 05. 2015 (čl. 86 spisu), tento neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, nepožiadal zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie tohto pojednávania, keď potom za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie súd na tomto pojednávaní vec prejednal v neprítomnosti právnej zástupkyne žalobcu, žalovanej, i právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, pričom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy podľa § 101 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého

súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihladne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Žalobca k žalobe pripojil pokus o zmier pred začatím súdneho konania zo dňa 27. 08. 2012, ktorým vyzval žalovanú na úhradu dlžnej istiny spolu s príslušenstvom, zmluvnej pokuty, úrokov z omeškania a trov právneho zastúpenia v celkovej výške 4.978,73 Eur s tým, že úhradu žiadal vykonať do 7 dní od doručenia pokusu o zmier. Doručovanie pokusu o zmier pred začatím súdneho konania zo dňa 27. 08. 2012 žalobca nepreukázal, keď dôkaz (čl. 99 spisu), ktorým je poštový podací hárok nemá v tomto výpovednú hodnotu. Nevyplýva z neho, kedy listina bola doručovaná a ani z neho nevyplýva aká listina mala byť doručovaná, keď žalobca k tejto listine doplnil, že týmto bola odosielaná „zmluvná dokumentácia žalovanej“.

Oznámením o zosplatnení zo dňa 08. 11. 2010 oznámil žalobca žalovanej výšku sumy omeškaných splátok s tým, že aktuálne omeškanie ku dňu 08. 11. 2010 na najstaršej splatnej splátke je 74 dní. Žalovaná podľa tohto oznámenia o zosplatnení bola v omeškani s úhradou splátok č. 1, 2, 3 a to v celkovej výške 241,11 Eur. Žalobca preukázal, že toto oznámenie o zosplatnení zo dňa 08. 11. 2010 žalovanej doručoval (čl. 9 - 10 spisu).

Ďalej žalobca k žalobe pripojil výpis z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I., oddiel Sro, vložka č. 22160/B, z ktorého súd zistil, že spoločnosť žalobcu je zapísaná v obchodnom registri od 24.07. 2000 s tým, že predmetom podnikania okrem iného u žalobcu je poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov.

Súčasťou žaloby je aj Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8200031082 zo dňa 09. 07. 2010. Údaje vypísané žalovanou sú údaje v bodoch 2., 5.. V bode 5. vypísala žalovaná údaje o požadovanom revolvingovom úvere s tým, že žiadala poskytnúť úver vo výške 1.500,- Eur, splatný v 42 splátkach po 80,37 Eur mesačne, včítane úrokov. Splatnosť mesačných splátok bola žiadaná k 26. dňu v mesiaci. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná podľa žiadosti zaplatiť (t.j. úver, úroky za celú dobu čerpania úveru) mala činiť 3.375,54 Eur, predpokladaná RPMN na úver (v percentách) je tu uvedená 70,01, ročná úroková sadzba úveru (v percentách) je tu uvedená 70,01, priemerná RPMN za úver (v percentách) je tu uvedená 51,49, poskytnutá čiastka revolvingu je tu uvedená 790,84, celková čiastka pri revolvingu, ktorú žalovaná mala zaplatiť (t.j. revolving, úroky za celú dobu čerpania revolvingu) je tu uvedená 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v percentách) je tu uvedená 63,32, ročná úroková sadzba revolvingu (v percentách) je tu uvedená 76,21. Ďalej v bode 6. sú údaje o schválenom revolvingovom úvere, kde je poznámka „nevypíňajte“. Tieto údaje boli vyplnené žalobcom s tým, že žalovanej bola poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500,- Eur, splatnosť úveru s určením počtu splátok je tu uvedená 42 mesačne, so splatnosťou k 26. dňu v mesiaci, mesačná splátka, vrátane úrokov je tu uvedená 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú žalovaná mala zaplatiť (t.j. úver, úroky za celú dobu čerpania úveru) je tu uvedená 3.375,54 Eur, RPMN za úver (v percentách) je tu uvedená 66,70, ročná úroková sadzba úveru (v percentách) je tu uvedená 70,01, priemerná RPMN za úver (v percentách) je tu uvedená 51,49, poskytnutá čiastka revolvingu je tu uvedená 790,84 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musela žalovaná zaplatiť (t.j. revolving, úroky za celú dobu čerpania revolvingu) je tu uvedená 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v percentách) je tu uvedená 60,49, ročná úroková sadzba revolvingu (v percentách) je tu uvedená 76,21, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania (v percentách) je tu uvedená 9. Táto žiadosť bola podpísaná žalovanou v Banskej Bystrici dňa 08. 07. 2010. Následne v Bratislave dňa 09. 07. 2010 bola žiadosť podpísaná spoločnosťou žalobcu. V bode 7. je uvedené, že dlžník a veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsahnutú v Zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere na zadnej strane žiadosti, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto žiadosti/zmluvy. Dlžník sa so zmluvnými podmienkami zoznámil a nemá k nim žiadne výhrady, zaväzuje sa ich dodržať. Podľa bodu 8. dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka predstavuje záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom. Súd však podotýka, že Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere nie sú uvedené na zadnej strane žiadosti, sú uvedené na samostatnom liste nepodpísanom účastníkmi, predovšetkým žalovanou ako spotrebiteľkou.

Súčasne so žiadosťou/zmluvou boli doložené aj Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., ktoré upravujú základné ustanovenia ohľadne uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere a čerpania úveru v článku 2. bode 1., kde je uvedené, že zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom je návrhom na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Podľa bodu 2.2., veta prvá, veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a jeden rovnopis zmluvy o revolvingovom úvere. Taktiež poskytne schválenú výšku úveru na účet dlžníka uvedený v zmluve o revolvingovom úvere v deň nadobudnutia účinnosti tejto zmluvy o revolvingovom úvere. Pod bodom 4. je dohodnutý revolving, ktorý resp. v ktorom je uvedené, že revolving je automatické poskytnutie ďalšieho úveru (peňažných prostriedkov) dlžníkovi vo výške uvedenej v bode 6. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy a oznámenú dlžníkovi v oznámení veriteľa podľa článku 2. ods. 2.2. zmluvy o revolvingovom úvere za podmienok uvedených v zmluve. V prípade, že dlžník splatí prvých 6 splátok a následne vždy každých 12 splátok pri úvere so splatnosťou 12 a 18 mesiacov, resp. vždy prvých 12 splátok a následne vždy každých ďalších 18 splátok pri úvere so splatnosťou 24 a 18 mesiacov, resp. vždy prvých 18 splátok a následne vždy každých ďalších 24 splátok pri úvere so splatnosťou 36 mesiacov, resp. vždy každých 24 splátok pri úvere so splatnosťou 42 a 48 mesiacov, bude mu za podmienky predchádzajúceho schválenia zo strany veriteľa automaticky navýšený úver, t.j. veriteľ poskytne dlžníkovi revolving vo výške určenej podľa ods. 4.1.. Schválenú výšku revolvingu oznámi veriteľ dlžníkovi v oznámení podľa článku 2. ods. 2.2. zmluvy. Na poskytnutie revolvingu nemá dlžník bez predchádzajúceho schválenia a posúdenia schopnosti splácať revolving zo strany veriteľa právny nárok. Ďalej nasledujú dojednania týkajúce sa úrokov, zabezpečenia úveru, práv a povinností zo strany dlžníka, spoludlžníka, ďalej týkajúce sa započítania, výpovede zmluvy, sankcií, predčasného splatenia, rozhodcovskej doložky, záverečných ustanovení.

Žalobca ďalej k žalobe pripojil Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8200031082 zo dňa 09. 07. 2010. Súčasťou tohto oznámenia sú údaje o schválenom údaje.

Žalobca ďalej do súdneho konania predložil kartu klienta zo dňa 18. 10. 2013, z ktorej vyplýva, že žalovanej boli vyplatené finančné prostriedky v sume 1.284,25 Eur, žalovaná k tomuto dňu vrátila finančné prostriedky žalobcovi v sume 402,22 Eur.

Žiadne iné listinné dôkazy žalobca na preukázanie svojho nároku, okrem uvedených nepredložil.

Žalovaná v elektronickom podaní zo dňa 22. 05. 2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 22. 05. 2015 k žalobe uviedla, že žiada, aby súd zohľadnil jej nepriaznivú finančnú situáciu. Má exekúciu na mzdu od roku 2011, zo mzdy jej zamestnávateľ vypláca mesačne po exekučných zrážkach len sumu 170,- Eur. Nemá žiaden majetok, preto požiadala o odpustenie vysokých úrokov, ktoré nemá z čoho uhradiť. Obchodná zástupkyňa žalobcu s ňou spísala 2 úverové zmluvy, spočiatku si myslela, že žalobou je žiadaná čiastka za obidva úvery, keď pri obidvoch úveroch jej boli vyplatené finančné prostriedky po 1.284,25 Eur. Nevšimla si, aké úroky sú od nej požadované pri úveroch. Dňa 11. 05. 2015 vložila na splátku tohto úveru sumu 1.107,- Eur. Celkovo na úver vrátila sumu 1.508,85 Eur. Poukázala na to, že nemá odkiaľ vziať finančné prostriedky na tak vysoké úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľkou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskom zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 prvá veta Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 458 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

písm. i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

písm. o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

písm. y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

písm. a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

písm. b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 3a ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení od 01. 07. 2010, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov, naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády. Za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru.

Na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi, ktoré žalobca doložil do súdneho konania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu v zvyšujúcej časti nie je dôvodná.

Z predložených dôkazov je nepochybné, že žalovaná zaslala žalobcovi žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru tak, ako to vyplýva z bodu 5. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere, keď táto žiadosť je zo dňa 08. 07. 2010. V zmysle tejto žiadosti požadovala poskytnúť úver (úverový limit) 1.500,- Eur, ďalej požadovala možnosť splácať úver v mesačných splátkach s počtom 42, so splatnosťou do 26. dňa v mesiaci pri výške mesačnej splátky (vrátane

úrokov) 80,37 Eur. Ďalej žiadala, aby celková čiastka, ktorú bude povinná zaplatiť (t.j. úver, úroky za celú dobu čerpania úveru) činila 3.375,54 Eur. Sama v žiadosti uviedla predpokladanú RPMN za úver (v percentách): 70,01, ročnú úrokovú sadzbu úveru (v percentách): 70,01, priemernú RPMN za úver (v percentách): 51,49, ďalej požiadala o čiastku revolvingu 790,84 Eur s tým, že žiadala zaplatiť pri revolvingu sumu 1.928,88 Eur (t.j. revolving, úroky za celú dobu čerpania revolvingu), keď pri revolvingu uviedla predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v percentách): 63,32, ročnú úrokovú sadzbu revolvingu (v percentách): 76,21 za ďalej bližšie špecifikovaných a upravených podmienok. Žiadosť je formulovaná na predtlačovom formulári žalobcu. Následne, tak ako to vyplýva z uvedeného listinného dôkazu, dňa 09. 07. 2010, teda po doručení žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere (návrhu), žalobca, čo vyplýva z bodu 6. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere sa zaviazal žalovanej poskytnúť čiastku úveru (úverový limit) 1.500,- Eur, ďalej požadoval, aby úver žalovaná splácala v mesačných splátkach s počtom 42, so splatnosťou do 26. dňa v mesiaci, výšku splátok požadoval 80,37 Eur, ďalej tu uviedol, že žalovaná musí zaplatiť na úver (t.j. úver, úroky za celú dobu čerpania úveru) sumu 3.375,54 Eur, ďalej tu uviedol RPMN za úver (v percentách): 66,70, ročnú úrokovú sadzbu úveru (v percentách): 70,01, priemernú RPMN za úver (v percentách): 51,49, ďalej sa tu žalobca zaviazal poskytnúť čiastku revolvingu 790,84 Eur, pričom požadoval pri revolvingu, že žalovaná musí zaplatiť sumu 1.928,88 Eur (t.j. revolving, úroky za celú dobu čerpania revolvingu), keď tu ďalej uviedol pri revolvingu predpokladanú RPMN (v percentách): 60,49, ročnú úrokovú sadzbu revolvingu (v percentách): 76,21 a ročnú úrokovú sadzbu úrokov z omeškania (v percentách): 9. Zo žaloby žalobcu možno usúdiť, že tento sa žalobou domáhal vrátenia nie poskytnutého revolvingu, ale sa domáhal vrátenia poskytnutého úveru na základe údajov o schválenom revolvingovom úvere (bod 6. žiadosti/zmluvy), čo považoval za zmluvu o revolvingovom úvere. Súd ohľadne všeobecných náležitostí zmluvy a ich posudzovaní vychádzal z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, kde sú upravené všeobecné náležitosti vzniku každej zmluvy, a teda i posudzovanej, ako aj z príslušných ustanovení Zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Je možné vyhodnotiť, že v bode 5. žiadosti/zmluvy, je obsiahnutý návrh, ktorý bol adresovaný žalobcovi s určitými konkrétnymi požiadavkami zo strany žalovanej na uzavretie zmluvy. Žalobca tento návrh prejednal a podmienky zmluvy upravil v bode 6. tejto žiadosti, čo nazval, že prijal návrh zmluvy o revolvingovom úvere. Preto aj úvodná časť a názov, resp. označenie listinného dôkazu, od ktorého žalobca odvodzuje nárok v konaní, je ako „žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“. Jedná sa tu o prijatie návrhu zmluvy, avšak podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak prijatie návrhu obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je to považované za odmietnutie pôvodného návrhu a jedná sa tu o nový návrh na uzavretie zmluvy. V danej veci žalobca zaslal žalovanej nový návrh zmluvy, tak ako to vyplýva z oznámenia veriteľa o schválenom úvere dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 09. 07. 2010 (čl. 8 spisu) bez pripojenej doručky, teda žalobca nepreukázal, že toto oznámenie žalovanej doručil, pričom do návrhu zmluvy - žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru dopísal údaje v bode 6. návrhu, pričom nepreukázal, že v takejto podobe akceptáciu návrhu doručil žalovanej. Keby tomu aj tak bolo, nakoľko jeho podmienky v bode 6. žiadosti/zmluvy o poskytnutie revolvingového úveru sú odlišné, ako o ne žiadala v bode 5. tejto žiadosti žalovaná, nebolo by možné uvedené považovať za akceptáciu návrhu žalovanej, ale o nový návrh a to predložený žalobcom žalovanej, keďže oproti návrhu žalovanej minimálne žalobca požadoval, resp. uviedol odlišnú RPMN za úver (v percentách): 66,70, a tiež odlišne uviedol predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v percentách): 60,49, a to oproti údajom uvedených v žiadosti žalovanej. Takéto zmeny návrhu zmluvy súd považoval za nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom v súdnom konaní žalobca nepreukázal, či žalovanej tento návrh doručil a či ho táto akceptovala, teda prijala, tak ako to majú na mysli všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka v § 43a a nasledujúcich. Nakoľko žalobca nepreukázal akceptáciu nového návrhu zo strany žalovanej, mal súd za to, že tu nedošlo k písomnému uzavretiu úverovej zmluvy, a keďže sa jedná o spotrebiteľský záväzok, nebola tým splnená základná podmienka v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. nebola dodržaná písomná forma zmluvy medzi účastníkmi konania. Z tohto dôvodu mal súd za to, že nedošlo k uzavretiu zmluvy medzi účastníkmi konania, keď navyše Zmluvné dojednania „zmluvy o revolvingovom úvere“ spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., sú uvedené na osobitnom liste, ktorý doložil žalobca do spisu, pričom nepreukázal a nedoložil dôkazy preukazujúce oboznámenie sa žalovanou s týmito zmluvnými dojednaniami, teda že žalovaná sa s nimi oboznámila, prípadne, že jej boli tieto doručené, keď v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, ktorú si žalobca v tomto konaní uplatňuje, zásadne nemôže byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, to znamená listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis (tento právny názor je

publikovaný v náleze Ústavného súdu ČR zo dňa 11. 11. 2013 sp. zn. I ÚS 3513/2011). Medzi účastníkmi sa jedná jednoznačne o spotrebiteľský vzťah, kde žalovaná má postavenie spotrebiteľa a žalobca postavenie dodávateľa. Samotným východiskom spotrebiteľskej ochrany je skutočnosť, že sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s dodávateľom a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza k uzatvoreniu samotnej zmluvy. Je to najmä s poukazom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva, jednoduchšiu dostupnosť právnych služieb a v neposlednom rade s poukazom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky, ktoré sú dané jednostranne cestou formulárových zmlúv koncipovaných dodávateľom, v danej veci žalobcom. Zákonodarca sa preto pokúsil vyrovnáť sa s touto faktickou nerovnosťou formou obmedzenia autonómie vôle a v tomto smere súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že v prípade účastníkov konania je to práve formulárová zmluva, ktorá by mala byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľná, prehľadná a logicky usporiadaná tak, aby jej porozumel. V súdnej veci tomu tak nie je, samotná tvrdená zmluva, i keď súd vyhodnocuje, že nevznikla sa javí byť z tohto pohľadu neprehľadná, nezrozumiteľná v tom, že nie je zjavné, čo je vlastne, resp. malo byť predmetom zmluvy, za akých podmienok mala byť uzavretá a čo žalovaná od žalobcu požadovala a čo jej tento mienil poskytnúť. Rovnako nie je zjavné, či žalovaná pochopila význam revolvingu a tej skutočnosti, že jej mal byť poskytnutý najprv úver, potom i samotný revolving, teda navýšenie o ďalšie finančné prostriedky za podmienok, ktoré neboli upravené v samotnej zmluve, ale len v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere, keď už ako súd dôvodí, nebolo preukázané, že žalovaná sa s nimi oboznámila, prípadne, že jej tieto boli doručené a že s nimi súhlasila.

Na základe týchto skutkových a právnych dôvodov potom žalobca nemá nárok voči žalovanej na zaplatenie sumy 1.866,32 Eur s príslušenstvom, teda s úrokom z omeškania, ani nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty ako takej.

Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že však žalovaná prijala od žalobcu plnenie v sume 1.284,25 Eur, a to na základe neexistentného právneho úkonu medzi účastníkmi konania, preto podľa zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia žalovaná je povinná podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka žalobcovi toto bezdôvodné obohatenie vydať. Medzi stranami sporu výška plnenia, ktoré žalobca poskytol žalovanej nebola sporná, bolo to plnenie v sume 1.284,25 Eur, keď ako vyplynulo ďalej z vykonaného dokazovania, ktorá skutočnosť tiež nebola medzi účastníkmi konania sporná, žalovaná na toto plnenie žalobcovi vrátila čiastku 402,22 Eur + čiastku 1.107,- Eur, spolu čiastku 1.509,22 Eur. Vrátila teda viac, ako prijala, preto žalobca voči žalovanej nemá nárok na zaplatenie žiadnej čiastky titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Preto súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú v zvyšujúcej časti zamietol.

Čo sa týka námietok vedľajšieho účastníka na strane žalovanej voči žalobnému návrhu, tieto by bolo opodstatnené vyhodnocovať len v prípade, ak by súd mal za to, že zmluva medzi účastníkmi konania vznikla.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Vo veci mala väčší úspech žalovaná, než žalobca, popri nej i vedľajší účastník na strane žalovanej, preto bolo dôvodné rozhodovať v súdnom konaní o trovách konania žalovanej a vedľajšieho účastníka na strane žalovanej. O trovách konania súd rozhoduje len na návrh, žalovaná nepodala návrh na priznanie trov konania, preto súd o jej nároku na trovy konania rozhodol tak, že sa jej náhrada trov konania voči žalobcovi nepriznáva. Vedľajší účastník na strane žalovanej síce navrhol priznať trovy konania a tieto aj vyčíslil, ale obrana vedľajšieho účastníka na strane žalovanej nebola pre toto konanie podstatná, súd síce žalobu žalobcu zamietol, ale z iných skutkových a právnych dôvodov, než namietal vedľajší účastník na strane žalovanej, keď potom na strane vedľajšieho účastníka na strane žalovanej trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia nevznikli účelne, pričom nárok na náhradu trov konania vzniká len v tom prípade, ak sú trovy konania vzniknuté účelne, čo v súdnom prípade nebolo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)